

## [Villemoes.]

Omraade. Man rejser og rejser, til Genève og andre Steder, og man udtaler Ønsker om Fred og Fordragelighed Folkene imellem, man udtaler Ønsker om friere Handel Landene imellem, men er man først hjemme, i Danmark i hvert Tilfælde, handler man stik imod dette. Skal der være Mening i Danmarks fortsatte Deltagelse i saadanne Konferencer, maa det dog ogsaa kunne forlanges, at man her hjemme i Handling gaar i Brechen for Realisationen af disse Ønsker. Vor nugældende Ordning ligger jo omtrent paa Linie med Diktaturstaternes Ordning. Kan det virkelig fortsat være nødvendigt? Jeg mener afgjort nej.

Det fremføres, at det gaar saa og saa godt her i Landet takket være Valutacentralsystemet. Jeg hævder, at Hovedaarsagen til den økonomiske Bedring paa en Række Omraader stammer først og fremmest fra Kronesænkningen i 1933, men senere i øvrigt ganske selvfølgelig fra Højkonjunkturer ude i Verden.

Det har ofte været nævnt, at Sverige og Norge ikke har lagt Erhvervslivet i en saadan Spændetroje, som Danmark har gjort det. Har Norge f. Eks. i det hele taget nogen „Ordning“, har Norge andet, end at hele Historien gaar over Clearing? Jeg kan ogsaa nævne Finland, som sjældnere omtales, naar man drøfter og sammenligner disse Forhold. Jeg var nylig sammen med en finsk Parlamentariker. Han fortalte mig, saa vidt jeg forstod, at man praktisk talt ikke havde haft nogen Ordning af den Art i Finland.

Jeg forstaar, at der i Øjeblikket ikke er noget at gøre med Hensyn til at overtale den højtærede Minister til at ændre Syn paa denne Sag, og saa er der for mig kun at klynge mig til det Haab, der ligger i, at den højtærede Minister har erklæret sig villig til at tale om andre Former, naar han først har faaet det foreliggende Lovforslag ophøjet til Lov. Det kan blive ganske trist, naar man nærer store Forhaabninger, men jeg klammer mig nu til det sidste til selv den mindste Mulighed. Jeg saa naturligvis nok, at „Social-Demokraten“ i sin ultimo Januar Artikel havde en Omtale af Industriens og andres Henvendelse til Regeringen om, at vi skulde ind under andre Former paa dette Omraade, og denne Artikel havde til Overskrift: Valutaintrige. Jeg synes egentlig ikke, det var særlig godt. Man laver Grin med det hele og siger, at der er nogle Industriherrer og andre, som spørger, om de ikke kan komme over paa en anden Ordning; det er vist en Intrige, disse Industri-

folk har lavet sammen med Det konservative Parti. Det er ikke nogen særlig behagelig — skal vi sige Optakt til de Forhandlinger, som den højtærede Minister har tænkt sig at være villig til at føre, naar han først har faaet dette Lovforslag vedtaget. Derimod glædede det mig at læse nogle almindelige Linier i en Leder i „Politiken“, nogle Linier, som var holdt i en meget forstandig Form og kunde bringe en til at tænke sig, at der blev Mulighed for at tale om Sagerne bagefter. Jeg skal tillade mig at citere nogle Linier af denne Artikel, som i hvert Fald lover noget — jeg ved ikke, om „Politiken“ har nogen videre Magt, om det maaske er det andet Blad, der bestemmer det hele. „Politiken“ skrev bl. a.:

„Ønsket om at naa frem til friere Forhold deles af vide Kredse, ogsaa af Regeringen, hvis Beslutning om kun at forlænge det gældende System i godt et Aar mod som oprindelig foreslaaet i to er et Udtryk herfor. Er det muligt at finde et bedre System, vil man ikke holde fast paa det gamle. Handelsminister Kjærboel gav i Gaar Løfte om en fordomsfri og saglig Overvejelse af de Tanker, der er nedlagt i Erhvervenes Forslag, og naar en Forlængelse af Valutaloven er gennemført, er der skabt Mulighed for, at en saadan fordomsfri og lidenskabsløs Overvejelse kan finde Sted. Den kan foregaa i Handelsministeriet, men rimeligere vilde det efter vort Skøn være, om Regeringen nedsatte et Udvalg med den Opgave at undersøge Problemet fra alle Sider og søge at naa frem til en Ordning, der forener den størst mulige Frihed med Sikkerheden for, at vi kan overholde vore Aftaler og fastholde Kronekursen, uden at det skal blive nødvendigt at gribe til Midler som Kreditindskrænkning og høj Diskonto.“

Jeg var glad for denne Artikel, og jeg haaber, at disse Tanker kan vinde frem paa Trods af det Mørke, der omgiver det hele, og paa Trods af den Mangel paa Forhandlingsvilje, som den højtærede Minister og de to Regeringspartier har udvist i de Aar, der er gaaet. Efter at man har efterlyst Forslag til Drøftelse, saa drøfter man overhovedet intet som helst; man har sit eget gamle Forslag, som løber til Udgangen af 1937, og saa kommer man med Forslag om, at der skal fortsættes til 31. December 1938, men man er nu endelig standset ved, saaledes som det er blevet vedtaget i det høje Folketing, at Loven skal gælde til 31. Marts 1938. Hele denne store Historie er altsaa en Forlængelse af gældende Lov